

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-918/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Srđanu Sessi, u pravnoj stvari tužitelja V M V d.o.o., Vrbovec 54, Samobor, OIB: 23297037102, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Župan, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747 kojeg zastupa punomoćnica Tamara Stanić Sertić, odvjetnica u Zagrebu, nakon održane glavne rasprave zaključene 25. kolovoza 2026., s danom objave 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, isplatiti tužitelju V M V d.o.o. sa sjedištem u Vrbovcu Samoborskom, Vrbovec 54, OIB: 23297037102, zastupano po direktoru Miroslavu Vitko iz Vrbovca Samoborskog, Vrbovec 54, OIB: 07783045754, ukupan iznos od 342,46 EUR(slovima: tristočetredesetdva eura i četrdesetšest centi) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2024. godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja 2024. godine, koja na ranije navedeni iznos teče od 21. veljače 2025. godine do isplate.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na iznos od 342,46 EUR-a od 30. studenog 2024. do 21. veljače 2025.

- III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 280,00 EUR-a sa zateznim kamatama koje teku od 25. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. godine pa do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Parnični postupak u ovoj pravnoj stvari pokrenut je tužbom tužitelja protiv tuženika radi naknade štete u iznosu od 342,46 EUR-a s pripadajućim zateznim kamatama.
2. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 28. studenog 2024. godine vozilo u vlasništvu oštećenice Silvane Talajić i to VW Tiguan , registarskih oznaka ZG-6437-JE (oštećeno je u štetnom događaju koju je prouzrokovao vozač vozila osiguranika Tuženika, osiguranog kod Tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti broj 8122136532 (u daljnjem tekstu: Polica). Oštećenica je prijavila štetu tuženiku te je isti 29. studenog 2024. obavio izvid štete na vozilu oštećenice. Tuženik je utvrdio da je šteta pravno osnovana te oštećenici isplatio iznos od 2.314,86 EUR-a. Tužitelj ističe da je predmet spora je upravo novčani iznos koji prelazi ranije navedeni nesporn iznos do potpunog namirenja naknade štete. Oštećenica kao ustupitelj je prenijela na tužitelja kao primatelja novčano potraživanje prema tuženiku kao dužniku koje je predmet ovog postupka i to prema Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 25. srpnja 2025. Naime, Tužitelj je oštećenici pružio uslugu mehaničarskih i autolimarskih radova radi saniranja štete na vozilu, a koja je nastala kao posljedica predmetnog štetnog događaja. Za navedene usluge tužitelj je izdao račun broj 133-VP1-1/2025 oštećeniku u iznosu od 2.657,32 EUR. Slijedom navedenog, tuženik tužitelja nije nadoknadio iznos cjelokupne štete, s obzirom na to da je za saniranje predmetne štete izdan račun u iznosu od 2.657,32 EUR-a, a tuženik je priznao i isplatio iznos štete od 2.314,86 EUR, dok razliku u iznosu od 342,46 EUR tužitelj, kao osoba na koju je predmetno potraživanje preneseno, potražuje u ovom postupku. Predmetno potraživanje utemeljeno je na čl. 1090. Zakona o obveznim odnosima koji propisuje da će sud dosuditi naknadu štete u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna. Slijedom navedenog tužitelj predlaže sudu donošenje presude kojom će naložiti tuženiku da mu naknadi iznos od 342,46 EUR-a sa zateznim kamatama i troškovima predmetne parnice.
3. U svom odgovoru na tužbu tuženik je naveo da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik osporava aktivnu i pasivnu legitimaciju . Tuženik ukazuje kako je isti ne određuje cijenu sata rada niti jednog servisera/lakirera vozila već svoje odluke donosi i upućuje oštećenim osobama/vlasnicima vozila sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima kao i drugim propisima kojima je uređeno pitanje naknade štete. Tuženik drži da je isplatom iznosa oštećeniku ispunio svoju

obvezu te drži da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan. Tuženik ne spori pravo oštećenika da vozilo popravlja gdje i kada to hoće, međutim ne da to pada u cijelosti na teret tuženika. Slijedom navedenog tuženik predlaže sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Na sporne okolnosti sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu te je odbio dokazne prijedloge stranaka jer se o osnovanosti tužbenog zahtjeva može odlučiti na temelju stanja spisa.
5. Bez obzira što je tuženik osporio i osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, u osnovi je navedeno sporno zbog cijene radnog sata tužitelja. S obzirom na navedeno, a kako tuženik nije osporio niti odgovornost svog osiguranika niti dinamiku nastanka štetnog događaja, sud nije proveo dokaz prometnim vještačenjem, niti saslušanje stranaka i oštećenika, jer je isto ocijenio nepotrebnim.
6. Budući da je tuženik nesporno oštećeniku isplatio iznos štete te izvršio izvid štete na vozilu ovaj sud je stava da su tuženikovi prigovori kojim osporava svoju pasivnu legitimaciju, u cijelosti neosnovanima.
7. Ocjenom tako provedenih dokaza, a temeljem odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19.; dalje: ZPP), sud je tužbeni zahtjev tužitelja ocijenio osnovanim.
8. Uvidom u Zapisnik o izvidu štete na vozilu (list 8 spisa) sud je utvrdio da je izvid napravio tuženik 29. studenog 2024. za vozilo oštećenika marke VW Tiguan te je procjenitelj tuženik utvrdio da je za popravak vozila potrebno 8,30 sata rada limara i 7,40 sati rada lakirera. Između stranaka nije sporno da je tuženik isplatio tužitelju iznos od 2.314,86 EUR-a po računu za popravak vozila.
9. Uvidom u račun tužitelja broj 133-VP1-1/2025(list 12. spisa) utvrđeno je da je tužitelj isti izdao za vozilo oštećenice to na fakturirani iznos od 2.657,32 EUR-a, iz kojeg je vidljivo da je cijena sata rada tužitelja 41,45 EUR-a plus PDV. Prema tome, jasno je da se razlika odnosi na visinu sata rada koju priznaje tuženik i koju naplaćuje tužitelj. Također se navodi kako je tužitelj Dakle, prema stavu suda sporna je krucijalna razlika u cijeni sata rada.
10. Uvidom u dopis/notifikaciju tuženika od 25. srpnja 2025. (list 19. spisa), utvrđeno je da je tužitelj tuženika obavijestio o ustupu potraživanja od strane oštećenice d.o.o. tužitelju, i to u iznosu od 342,46 EUR-a koje ima prema tuženiku, a sve prema računu popravka broj 133-VP1-1/2025.
11. Uvidom u Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 25. srpnja 2025. (list 18 i 20. spisa) utvrđeno je da je isti sklopljen između oštećenice kao ustupitelja i tužitelja kao primatelja za novčano potraživanje prema tuženiku u iznosu od 342,46 EUR-a, prema računu popravka za štetu broj 133-VP1-1/2025 u ukupnom iznosu od 2.657,32 EUR-a, temeljem auto osiguranja tuženika. U članku 1.1.2. istoga utvrđeno je da je tužitelj/primatelj izvršio popravak automobila za ustupitelja i ispostavio račun broj 133-VP1-1/2025 u ukupnom iznosu od 2.657,32 EUR-a dužniku/tuženiku koji ga je dužan podmiriti s osnove

police osiguranja štetnika, kao i da je dužnik/tuženik po računu 133-VP1-1/2025 podmirio nesporni iznos vlasniku vozila odnosno ustupitelju od 2.314,86 EUR-a, čime da nije podmirio iznos od 342,46 EUR-a (čl. 1.1.3.). Ustupitelj je primatelju prenio svoje potraživanje prema dužniku/tuženiku u iznosu od 342,46 EUR-a (čl. 2.).

12. Na temelju članka 80. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23. dalje: ZOO), vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.
13. Sud je stava da oštećenik može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti svoje vozilo u mjestu svog boravišta, u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje svojim klijentima, a ukoliko i postoje druge radionice s jeftinijom cijenom radnog sata, da nije riječ o eventualnom doprinosu oštećenika šteti iz čl. 1092. ZOO-a, kao i da tuženik nema ovlast niti pravo određivati autoservisima cijene sata rada.
14. Kako je uvidom u kalkulaciju izračuna cijena za tužitelja utvrđeno da je cijena sata rada iskazana u računu u skladu sa istom, tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata rada nastala šteta iz čl. 1046. ZOO-a, a koja se dakle odnosi na ostatak iznosa sata rada na koji tužitelj prema cjeniku ima pravo, u ukupnom iznosu od 316,10 EUR-a, sve s obzirom na valjani ugovor o cesiji, te mu je tuženik, kao osiguratelj osobe odgovorne za štetu, a što u konkretnom slučaju nije sporno, navedeni iznos temeljem čl. 1085. st. 1. i 4. ZOO-a dužan naknaditi u skladu s čl. 84. st. 1. ZOO-a, pa je odlučeno kao pod točkom I izreke ove presude.
15. Budući da prema odredbi čl. 81. st. 1. ZOO-a s tražbinom na primatelja prelaze i sporedna prava, u koja spada i pravo na kamate, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate, pa je sud u skladu s čl. 29. st.1. i 2. ZOO-a, odlučio kao pod točkom I izreke ove presude.
16. Međutim ispravno da tuženik spori tijekom zateznih kamata. Naime, na tužitelja je utuženo potraživanje preneseno i to za nepodmireni dio računa broj 133-VP1-1/2025 od 21. veljače 2025. koji je dospio na naplatu istog dana., pa tuženik pada u zakašnjenje idućeg dana, odnosno 22. veljače 2025. od kada tužitelju nastaje šteta, a ne od 30. studenog 2024. kako smatra tužitelj, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom I i II izreke ove presude. Pravo na zatezne kamate od dospijea do isplate propisano je odredbom članka 29. st 1. i čl. 183. st. 1. ZOO-a. Datum dospijea utvrđen je prema računu u spisu. Stopa zatezne kamate na glavnica određena je sukladno članku 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, za ostale odnose („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22.).
17. Odluka o parničnom trošku iz točke III i IV izreke presude temelji se na čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i 2. i čl. 164. st. 1. i 2. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., dalje u tekstu Tarifa).

18. S obzirom na uspjeh tužitelja u sporu, u skladu s čl. 154. st. 1. ZPP-a, a s obzirom na vrijednost predmeta spora od 342,46 EUR-a tužitelju su priznati troškovi sastava tužbe u iznosu od 100,00 EUR-a (Tbr 7/1. u vezi s Tbr. 54. Tarife), te trošak pristupa na ročište od 25. kolovoza 2026. što uvećano za pripadajući PDV od 25% (Tbr. 46. Tarife), sveukupno iznosi 250,00 EUR-a. Navedenom iznosu valja pridodati trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 30,00 EUR-a tako sveukupni trošak tužitelja iznosi 280,00 EUR-a.
19. O kamata na troškove parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe čl. 30. Ovršnog zakona te čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (točka III izreke presude).
20. S obzirom na uspjeh u sporu, a u skladu s čl. 154. st. 1. ZPP-a tuženik nema pravo na naknadu troškova postupka

U Zagrebu, 25. rujna 2026.

Sudac:
Srđan Sessa

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ovog Zakona i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ili rješenja ne odgađa ovrhu, osim ako sud koji donosi presudu ili rješenje, iznimno, po službenoj dužnosti, obrazloženim rješenjem, odredi drukčije (članak 467a Zakona o parničnom postupku /"Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 28/13, 70/19).

DNA:

- tužitelju po punomoćniku uz rješenje za plaćanje sudske pristojbe
- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-aadfb**

Kontrolni broj: **05609-9e406-8b28f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.